«No crec que sigui indispensable donar baixes però tampoc crec que hagi de ser dolent»

Jordi Guerrero, ahir al matí, jugant a futbolí al vestidor del Girona.

Ja ha acabat les festes i celebracions o encara n'hi queden?

Encara me'n queda alguna de pendent. Sobretot a casa meva amb els amics i la família, amb qui hem de fer una barbacoa.

El vam veure pujar a Les Agudes amb el preparador físic Jordi Balcells. Ha fet alguna altra promesa?

Hi vam pujar la setmana passada perquè aquesta no hi era però hi la intenció és tornar-hi demà passat altre cop amb una altra colla. Allà a Arbúcies ho tenim molt per mà això.

S'imaginava que l'ascens seria com va ser? L'havia visualitzat abans d'alguna altra manera?

L'havia visualitzat abans, sí. Quan ens vam posar a 11 punts, em pensava que podíem atrapar el Llevant i tot. Després es va girar la truita i va costar una mica més. Tot i això no vaig dubtar mai.

L'ascens compensa el cop de fa dos anys contra el Lugo?

No sé si la paraula és compensar. Al final, quan competeixies pots guanyar o perdre. Aquest ascens ho fa una mica més bonic tot. És una història que comença salvant-nos a l'últim moment, ho fem molt bé, ho tornem a fer molt bé però no acabem d'aconseguir-ho i el final és una mica de pel·lícula.

Així, s'ha tret l'espina?

L'espina del Lugo al final és com un mite. La primera part de la temporada passada vam passar un dol perquè a tots els camps ens deien «quina mala sort, el futbol ja us ho tornarà». Un cop vam començar a engegar altre cop la màquina ho vam oblidar. Al final va ser un partit i una acció. Els que fa molts anys que som en futbol, encara que sigui a categories baixes, ens n'han passat moltes d'aquestes. No crec que sigui cap espina. És un romanent que portàvem perquè no havíem pogut pujar i semblava que no hi tindríem més l'oportunitat i amb dos anys ho hem fet.

A les últimes jornades amb els mals resultats, des del vestidor s'insistia que no havien entrat els nervis. Era mentida?

De nervis, no. Però veus que portes un avantatge, que et costa guanyar i que hi ha rivals que estan més forts. El dia del Tenerife quan perdíem es podia haver complicat la cosa però ho vam solucionar amb el gran gol d'en Rubén Alcaraz. De nervis n'hi havia en el sentit que s'acostava el final i no ho tancàvem i algú es podia pensar que no en seríem capaços. En general l'equip hi confiava.

Mai va arribar a pensar que es podia escapar?

En cap moment. Potser els més pessimistes podien pensar que «ai, ai, ai». Entrava al vestidor i hi veia gent com Sandaza, que deia que «si no ho tanquem la setmana que ve, serà l'alra i si no, els altres perdran». Tenia tota la raó.

Quan va tenir la impressió que estava fet?

Empatar a Tenerife va ser clau perquè vam descartar-los i els de fora ens devien veure inabastables. Passa que nosaltres teníem aquesta por... Al final si portes 5 o 7 punts són molts punts. Quan és al revés i ets al darrere et sembla impossible de retallar tants punts i atrapar el de dalt. En canvi, a tu sí que poden agafar-te els de darrere. És una mica aquesta por gironina o catalana que tenim, perquè els del Barça són igual.

Pons, Longo o Portu han estat dels més destacats del curs però el 0-0 contra el Saragossa va deixar l'ascens sense un heroi clar.

Aquesta precisament ha estat una de les forces de l'equip, hem estat molt compactes. Quan en Longo no ha fet gols els ha fet en Fran. Quan en Pere no ha estat bé, ha entrat en Rubén ho ha fet bé. Quan ha entrat l'Eloi ho ha fet molt bé. Ha entrat en Kiko, en Jonas...No hi ha hagut una base a la qual si faltaven un parell de jugadors l'equip se'n ressentia. Hi va haver una època a la temporada en què vam acumular deu baixes i va ser quan més punts vam fer. Això vol dir que el grup ha estat molt fort.

Machín va dir fa dies que ja havia començat a mirar vídeos de partits d'equips de Primera Divisió. Vostè també o ha desconnectat una mica?

No acabo de desconnectar mai. He començat a mirar partits d'equips amb els qual ens podem emmirallar per veure com juguen i com els fan mal. Per veure també si hem d'aplicar algun sistema nou per tenir més bagatge.

És important tenir alternatives al 3-5-2?

El sistema és la marca del Girona. És un dels senyals d'identitat. Tot i això, cal tenir alternatives que s'han de treballar i preparar. Sense sortir-se gaire del guió però saber fer variants perquè de vegades alguns equips poden trobar-te ràpidament els punts febles.

Acaba contracte aquest 30 de juny. Com està la seva renovació?

Estic a l'espera. Ens van dir que estiguéssim tranquils. No crec que tingui cap disgust de darrera hora.

La seva continuïtat va lligada a la de Machín?

No se sap. No n'hem parlat. Enprincipi sembla que el míster ha dit que ens volia a tots. Per això hem d'estar tranquils. En Quique ja va dir que estava pendent de nosaltres però va de bòlit amb altres coses, ara.

El tema Machín i la seva renovació sembla com aquella parella tímida que sap que s'agraden però en què cap acaba de fer el pas...

No sé com estan les negociacions. Els del cos tècnic ens hem desconnectat una mica després de tants dies junts. És època de descompressió.

S'ampliarà el cos tècnic?

Espero que sí. Si més no, amb gent que ens tregui volum de feina pel que fa a desgranar informació, d'anàlisi de rivals... També, pel que fa a la preparació física, pot venir algú que ajudi en Jordi. Ampliarem una mica, és evident, però no crec que el nucli dur es toqui. Ja veurem, és la sensació que tinc, no ho sé.

Preparar una pretemporada a Primera ha de ser molt diferent d'una de Segona A, oi?

Per nivell sí. Però en el fons es busca el mateix. Que l'equip entengui com funcionem, posar la gent a to físic i entendre el sistema de joc si hi ha moltes cares noves. S'haurà de treballar molt el sistema nou i el vell.

Cárcel va dir que es faria una estada de pretemporada a Manchester i possiblement una altra en algun altre lloc.

Això està penjat. La de Manchester està tancada i estem pendents d'alguna cosa més.

Fins a quin punt perjudica la preparació no tenir camps ni ciutat esportiva?

Seria l'ideal tenir una ciutat esportiva on entrenar, descansar i menjar. Estem en un procés que s'ha allargat i haurem d'esperar al segon any a Primera.

És dolorós i alhora inevitable haver de renovar la plantilla?

Tothom ha d'entendre que es puja un escaló. La gent que mana vol fer una plantilla el millor possible. El Leganés va mantenir molts jugadors i s'ha salvat i, en canvi, l'Osasuna no. No crec que sigui indispensable donar moltes baixes però tampoc crec que sigui dolent. Ja veurem el rendiment de l'equip i si ho hem fet bé o no. Com més

nivell tinguin els jugadors millor però no et garanteix res. Fixi's en el Mallorca, que ha baixat.

Fins fa poc es fitxava el millor de Segona B, últimament gent destacada de Segona A. Quin perfil es fitxarà ara?

Una bona barreja. Cal mantenir l'essència i després fer apostes de futur i gent amb experiència. Gorka és un cas clar i també al camp potser també s'ha de tenir algú capaç de posar pausa i saber quan s'ha de córrer. Que sigui el reflex del míster al camp. Potser no ve gent experimentada i apostem més per un perfil jove, que corri més, però sí que hi ha d'haver una bona barreja.

El City hi tindrà força a veure en el mercat del Girona, oi?

Dependrà del que es pugui fitxar que no sigui via City. Veurem els forats que ens quedin i què podem demanar. Això els toca a la secretaria tècnica i a en Pablo.

Amb l'equip a Primera, serà més difícil recórrer al planter?

Si el Peralada puja, serà bo per al club i per als jugadors. Sempre hi ha lesions i fan falta jugadors. Barça i Espanyol han estirat molts jugadors de Segona B.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/20/no-crec-que-sigui-indispensable/852527.html?utm_source=rss